

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

ข้อมูลสัมภาษณ์เชิงลึก

1. แนวคำถามสัมภาษณ์เชิงลึก

แนวคำถามสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ด้วยทฤษฎีบทเรื่อง รูปแบบการพัฒนากลุ่ม
ผลประโยชน์ทางด้านแรงงานไทยไปสู่ระบบพรรคการเมือง

THE DEVELOPMENT MODEL OF THE THAI LABOUR INTEREST GROUP TO THE POLITICAL PARTY SYSTEM

โดย นางสาวนาภรณ์ พันธุ์พุกษ์ นักศึกษาหลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิตสาขาวิชานิติรัฐกิจและ
การบริหาร คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ผู้สัมภาษณ์

วันเวลาสัมภาษณ์ วันที่ เดือน พ.ศ. เวลา น.

วัตถุประสงค์การสัมภาษณ์เชิงลึก

1. เพื่อรวบรวมข้อมูลที่เป็นปัญหาข้อจำกัดที่เป็นอุปสรรคสกัดกั้นการพัฒนาของกลุ่ม
ผลประโยชน์ทางด้านแรงงานไทยไปสู่ระบบพรรคการเมือง
2. เพื่อรวบรวมข้อมูลที่เป็นแนวทางในการพัฒนากลุ่มผลประโยชน์ทางด้านแรงงานไทย
ให้มีความเข้มแข็งและสามารถพัฒนาไปสู่ระบบพรรคการเมืองต่อไป
3. เพื่อรวบรวมข้อมูลที่สำคัญสำหรับการวิเคราะห์เพื่อจัดทำรูปแบบการพัฒนากลุ่ม
ผลประโยชน์ทางด้านแรงงานไทยไปสู่ระบบพรรคการเมือง

คำถามสัมภาษณ์

1. สถานการณ์ที่เป็นปัญหาและอุปสรรคของการใช้สิทธิและเสรีภาพของพนักงานเพื่อ
รวมกลุ่มจัดตั้งและดำเนินงานของสหภาพและสหพันธ์คนทำงานของประเทศไทย
2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรองคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพการรวมกลุ่มเป็นสหภาพและ
สหพันธ์คนทำงานของประเทศไทย
3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรวมกลุ่มเป็นสหภาพและสหพันธ์คนทำงานของประเทศไทยมี
ลักษณะที่อ่อนแอหรือเข้มแข็ง และเหตุผลสนับสนุน
4. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เป็นปัญหาและอุปสรรคอันมีผลกระทบต่อพัฒนาการการ
รวมกลุ่มของสหภาพและสหพันธ์คนทำงานของประเทศไทยที่ผ่านมาในอดีตจนถึงปัจจุบัน

5. ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะบทบาทและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของสหภาพและสหพันธ์คนทำงานของประเทศไทยที่ผ่านมาในอดีตจนถึงปัจจุบัน

6. ความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าไปมีบทบาทและมีส่วนร่วมทางการเมืองของกลุ่มสหภาพและสหพันธ์คนทำงานของประเทศไทย

7. สาเหตุที่ทำให้กลุ่มสหภาพและสหพันธ์คนทำงานของประเทศไทยไม่สามารถพัฒนาจากกลุ่มผลประโยชน์ทางด้านแรงงาน (สหภาพและสหพันธ์คนทำงาน) ไปสู่กลุ่มผลประโยชน์ทางการเมืองที่เป็นระบบพรรคการเมือง

8. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่จะส่งเสริมและเกื้อหนุนให้กลุ่มผลประโยชน์ทางด้านแรงงาน (สหภาพและสหพันธ์คนทำงาน) ของไทยสามารถพัฒนาไปสู่กลุ่มผลประโยชน์ทางการเมืองที่เป็นระบบพรรคการเมือง หรือเข้าไปมีบทบาททางการเมืองในนามของกลุ่มมากขึ้น

9. ความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสและความเป็นไปได้ที่กลุ่มผลประโยชน์ทางด้านแรงงาน (สหภาพและสหพันธ์คนทำงาน) ของไทยจะมีการรวมกลุ่มที่เข้มแข็งและพัฒนาไปสู่การจัดตั้งเป็นระบบพรรคการเมืองในลักษณะเดียวกับ “พรรคแรงงาน” ของประเทศอังกฤษ

10. ท่านคิดว่าหากสักวันหนึ่งประเทศไทยมีระบบพรรคการเมืองที่จัดตั้งและดำเนินงานโดยมีกลุ่มผลประโยชน์ทางด้านแรงงาน (สหภาพและสหพันธ์คนทำงาน) เป็นผู้สนับสนุนอย่างแท้จริงแล้ว จะก่อให้เกิดผลดีหรือผลเสียต่อการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขอย่างไร

2. รายชื่อประชากรที่ทำกรสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกรายบุคคล (In-depth interview)

1) กลุ่มนักวิชาการ

- (1) ศาสตราจารย์ ดร.ผาสุก พงษ์ไพจิตร
- (2) อาจารย์ศักดิ์นา นัทรกุล ณ อยุธยา
- (3) ศาสตราจารย์ ดร.แล ดิลกวิทย์รัตน์
- (4) ดร.โชคชัย สุทธาเวช
- (5) ดร.วีระ หวังสัจจะโชค
- (6) อาจารย์ ศิโรตม์ ครามไพบูลย์

2) กลุ่มที่เกี่ยวข้องทางด้านการเมือง

- (1) คุณสุเทพ อุ๋อัน
- (2) คุณทวีศักดิ์ ทักษิณ
- (3) คุณจรัส คุ้มไข่น้ำ

3) กลุ่มสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ

- (1) ดร.พงศ์ฐิติ พงศ์ศิลาภรณ์
- (2) คุณสมศักดิ์ โกศัยสุข

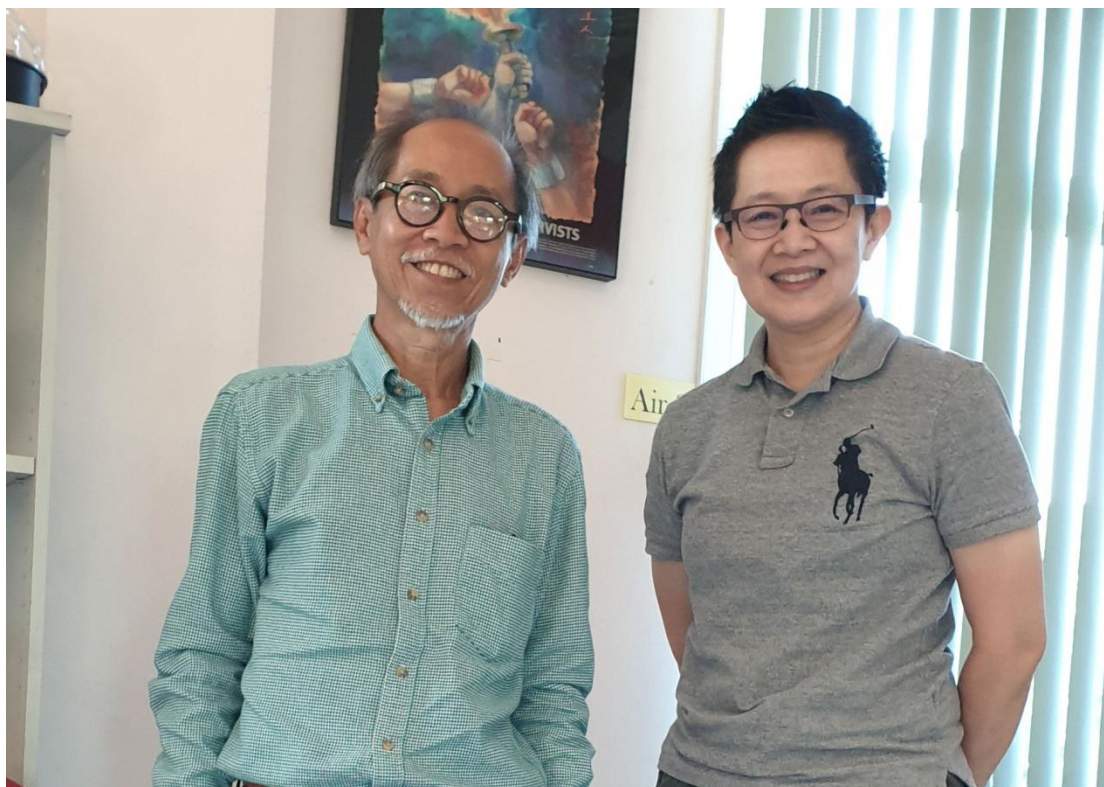
4) กลุ่มสหภาพแรงงานเอกชน

- (1) คุณชาติ ลอยสูง

3. รูปภาพประชากรที่เข้าสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview)

รูปภาพการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ประกอบด้วย 4 กลุ่ม กล่าวคือ กลุ่มนักวิชาการ กลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องข้องทางการเมือง และ กลุ่มสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจและเอกชน

ภาคผนวก ข.

รายชื่อผู้เข้ามีส่วนร่วมออกแบบ (Co-Design)

รายชื่อบุคคลที่เข้าร่วมการจัดทำการสัมมนารับฟังความคิดเห็น (Hearing)
เรื่อง “รูปแบบการพัฒนากลุ่มผลประโยชน์ทางด้านแรงงานไทยไปสู่ระบบพรรคการเมือง”
ณ ห้องประชุม 1202 อาคาร 11 มหาวิทยาลัยศรีปทุม (บางเขน)
วันพุธที่ 11 มีนาคม พ.ศ. 2563 เวลา 09.00 – 15.00 น.

1. คุณสหพล สังข์เมฆ
2. พ.ต.ท. ดร.ณรงค์ ศรีสุวรรณ
3. พ.ต.ท.พงศ์ศักดิ์ อินทชัย
4. คุณพรเทพ เตียเจริญวรรณ
5. คุณพงศ์พันธุ์ เองษ์วาน
6. คุณสัญญา แก้วอนันต์
7. คุณอศวิน เรืองวิจิตร
8. คุณรัชพล ธนกาศพานิชย์
9. คุณสมศักดิ์ ผลวัฒน์
10. คุณสุวิทย์ งามปัญญาพินิจ
11. คุณไพฑูรย์ โพธิ์ศรี
12. คุณสันติพงษ์ กุมารสิงห์
13. คุณณัฐวุฒิ เจียงเพ็ชร
14. คุณภูวดล นนทะศรี
15. คุณไพบุลย์ ค่อมสิงห์
16. คุณตฤบดี สุขวงศ์
17. คุณเขตต์รัฐ บุญจันทร์
18. คุณชาติ ลอยสูง
19. พ.อ.อ.อภิรักษ์ณ์ เนียมกล้า
20. รศ.ตรีเนตร สาระพงษ์

ภาคผนวก ค.

รายชื่อผู้เข้าร่วมการสัมมนารับฟังความคิดเห็น (Hearing)

รายชื่อบุคคลที่เข้าร่วมการจัดทำการสัมมนารับฟังความคิดเห็น (Hearing)
เรื่อง “รูปแบบการพัฒนากลุ่มผลประโยชน์ทางด้านแรงงานไทยไปสู่ระบบพรรคการเมือง”
ณ ห้องเธียร์เตอร์ ชั้น 3 อาคาร 40 ปี ศรีปทุม
วันพฤหัสบดีที่ 23 กรกฎาคม 2563 เวลา 09.00 - 12.00 น. มหาวิทยาลัยศรีปทุม

1. ผศ. ปิณฑวิษ ทัพภวิมล
2. ดร.อานิตยา มาบัว
3. คุณกมลยศ พันธุมาศโกมล
4. คุณสหพล สังข์เมฆ
5. พ.อ.อ.อภิสิทธิ์ชัย เนียมกล้า
6. พ.ต.ท. ดร.ณรงค์ ศรีสุวรรณ
7. ว่าที่ร.ต.พรเทพ อ่อนรัตน์
8. คุณนิติ เนื่องจำนงค์
9. พ.ต.ท.พงศ์ศักดิ์ อินทัย
10. คุณชัชทพงษ์ เชื้อดี
11. คุณชาติ ลอยสูง
12. คุณอัศวิน เรืองจิตรรา
13. คุณไพฑูรย์ โพธิ์ศรี
14. คุณสันติพงษ์ กุมารสิงห์
15. ผศ.อัญชัญ ยุติธรรม
16. คุณพรเทพ เตียเจริญวรรณ
17. คุณพงศ์พันธุ์ เอ่งฉ้วน
18. คุณสัญญา แก้วอนันต์
19. คุณสกุณา ทิพย์รัตน์
20. คุณเฉลย สุขหิรันต์
21. คุณแสนนุคม ยัคลา
22. คุณไพบุลย์ ค่อมสิงห์
23. คุณนัญชรัตน์ ชีระเลิศรัตน์
24. คุณธนพร อัดภูมิ
25. คุณจิราพร นวลน้อย

26. คุณมีนารินทร์ ทิพย์โพธิ์
27. พระพงศธร วังสะปาโล
28. สามเณรอนุวัต อ่อนน้อม
29. คุณธีรภัทร หลนหลักपाल

ภาคผนวก ง.

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

1. อนุสัญญาฉบับที่ 87

ว่าด้วยเสรีภาพในการสมาคมและการคุ้มครองสิทธิในการรวมตัว ค.ศ. 1948 (พ.ศ. 2491)

การประชุมใหญ่องค์การแรงงานระหว่างประเทศได้จัดขึ้น ณ นครซานฟรานซิสโก โดย คณะประศาสน์การของ สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ และได้ประชุมกันเป็นสมัยที่ 31 เมื่อวันที่ 17 มิถุนายน ค.ศ. 1948 ได้มีมติรับรองข้อเสนอบางประการเกี่ยวกับเสรีภาพในการสมาคมและการคุ้มครองสิทธิในการรวมตัวกัน ซึ่งเป็นวาระ ที่ 7 ของระเบียบวาระการประชุมของสมัยการประชุมนี้ ได้พิจารณาถึงอารัมภบทในธรรมนูญแห่งองค์การแรงงานระหว่าง ประเทศ ซึ่งได้ประกาศถึง “การตระหนักถึงหลักการของเสรีภาพในการสมาคม” ให้เป็นวิถีทางในการปรับปรุงสภาพทางด้าน แรงงาน และในการสร้างสันติภาพได้พิจารณาถึงปฏิญญาแห่งฟีลาเดลเฟีย ซึ่งได้ยืนยันว่า “เสรีภาพในการแสดงออกและ เสรีภาพในการสมาคม เป็นสิ่งจำเป็นต่อความก้าวหน้าอันยั่งยืน” ได้พิจารณาว่า ที่ประชุมใหญ่ขององค์การแรงงานระหว่าง ประเทศ สมัยที่ 30 นี้ ได้มีมติอันเป็นเอกฉันท์รับหลักการ ซึ่งควรจะเป็นการวางพื้นฐานสำหรับข้อบังคับระหว่างประเทศได้ ได้พิจารณาว่า สมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติในคราวประชุมสมัยที่ 2 ได้ให้ความเห็นชอบกับหลักการเหล่านี้ และได้ร้องขอต่อองค์การแรงงานระหว่างประเทศให้พยายามต่อไปในทุกวิถีทางที่เป็นไปได้ในอันที่จะรับรองอนุสัญญาระหว่าง ประเทศฉบับหนึ่งหรือหลายฉบับจึง ได้รับรองอนุสัญญาซึ่งต่อไปนี้ ให้เรียกว่า อนุสัญญาว่าด้วยเสรีภาพในการสมาคมและ การคุ้มครองสิทธิในการรวมตัว ค.ศ. 1948 เมื่อวันที่ 9 ของเดือนกรกฎาคม ของปีค.ศ. 1948

ส่วนที่ 1

เสรีภาพในการสมาคม

มาตรา 1

รัฐสมาชิกแต่ละรัฐขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ซึ่งอนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับ รับที่จะดำเนินการให้บทบัญญัติ ต่อไปนี้บังเกิดผล

มาตรา 2

คนทำงานและนายจ้าง ต้องมีสิทธิที่ไม่แตกต่างกันในการจัดตั้ง และเข้าร่วมในองค์การใดๆ ที่ตนคัดเลือก โดยไม่ต้องได้รับ การอนุญาตล่วงหน้า แต่ทั้งนี้ ต้องอยู่ภายใต้กฎข้อบังคับขององค์การที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 3

1. องค์การของนายจ้างและของคนทำงานต้องมีสิทธิข่างธรรมนูญและกฎข้อบังคับของตน มีสิทธิ

คัดเลือกผู้แทนของตน ได้อย่างเต็มที่ มีสิทธิในการจัดระบบการบริหารงานและกิจกรรมของตน และมีสิทธิกำหนดโครงการต่าง ๆ ของตนด้วย

2. เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องละเว้นจากการแทรกแซงใด ๆ ซึ่งจะเป็นการจำกัดสิทธิดังกล่าว หรือเป็นการขัดขวางการใช้สิทธิ อย่างถูกต้องตามกฎหมาย

มาตรา 4

องค์การของนายจ้างและของคนทำงานต้อง ไม่ถูกยุบหรือถูกสั่งพักโดยอำนาจของฝ่ายบริหาร

มาตรา 5

องค์การของนายจ้างและของคนทำงานต้องมีสิทธิก่อตั้ง และเข้าร่วมกับสหพันธ์และสมาพันธ์ได้ และองค์การสหพันธ์หรือ สมาพันธ์ใด ๆ ดังกล่าวต้องมีสิทธิที่จะเข้าเป็นภาคีองค์การระหว่างประเทศของนายจ้างและของคนทำงานได้

มาตรา 6

บทบัญญัติของมาตรา 2, 3 และ 4 ข้างต้น ให้ใช้บังคับกับสหพันธ์และสมาพันธ์ขององค์การของนายจ้างและของคนทำงาน

มาตรา 7

การได้มาซึ่งการเป็นนิติบุคคลขององค์การของนายจ้างและของคนทำงาน สหพันธ์ สมาพันธ์นั้น ต้องไม่เป็นเงื่อนไขในลักษณะ ที่จำกัดการปฏิบัติตามบทบัญญัติของมาตรา 2, 3 และ 4 แห่งอนุสัญญาฉบับนี้

มาตรา 8

1. ในการใช้สิทธิตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาฉบับนี้ นายจ้างและคนทำงาน และองค์การนายจ้างและของคนทำงาน ต้อง เคารพต่อกฎหมายของรัฐ เช่นเดียวกับบุคคลหรือการรวมกลุ่มอื่น ๆ
2. กฎหมายของรัฐจะต้องไม่มีผลเสีย หรือไม่นำไปใช้ให้เกิดผลเสียต่อหลักประกันที่กำหนดไว้ในอนุสัญญานี้

มาตรา 9

1. ขอบเขตการใช้บังคับกับกองกำลังทหารและตำรวจ ต้องกำหนดไว้ในกฎหมายหรือกฎ ข้อบังคับแห่งชาติ ซึ่งเป็นหลักประกัน ตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาฉบับนี้
2. เพื่อให้เป็นไปตามหลักการที่กำหนดไว้ในวรรค 8 ของมาตรา 19 แห่งธรรมนูญองค์การแรงงานระหว่างประเทศ การให้ สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้โดยรัฐสมาชิกไม่ถือว่ามีผลกระทบต่อกฎหมาย คำชี้ขาด ประเพณีนิยม หรือข้อตกลงที่มีอยู่ ด้วย เหตุที่สมาชิกในกองกำลังทหารหรือตำรวจซึ่งได้รับสิทธิใด ๆ ตามหลักประกันภายใต้อนุสัญญาฉบับนี้

มาตรา 10

ในอนุสัญญาฯ นี้ คำว่า “องค์กร” หมายถึง องค์กรของคนทำงานหรือของนายจ้างที่ส่งเสริมและปกป้องผลประโยชน์ของ คนทำงานหรือนายจ้าง

ส่วนที่ 2

การคุ้มครองสิทธิในการรวมตัวกัน

มาตรา 11

รัฐสมาชิกแต่ละรัฐขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ซึ่งอนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้ ต้องดำเนินการใช้มาตรการที่จำเป็นที่จำเป็นและเหมาะสม เพื่อรับรองว่า คนทำงานและนายจ้างสามารถใช้สิทธิในการรวมตัวกันได้โดยเสรี

ส่วนที่ 3

บทบัญญัติเบ็ดเตล็ด

มาตรา 12

1. ในส่วนที่เกี่ยวกับดินแดนตามความในมาตรา 35 ของธรรมนูญองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ที่ได้แก้ไขแล้ว โดยตราสาร เพื่อการแก้ไขธรรมนูญองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ค.ศ. 1946 นอกเหนือจากดินแดนที่กล่าวไว้ในวรรค 4 และ 5 ของ มาตราดังกล่าว ซึ่งได้รับการแก้ไขแล้วนั้น รัฐสมาชิกแต่ละรัฐซึ่งได้ให้สัตยาบันอนุสัญญานี้แล้ว ต้องส่งประกาศแจ้งให้ ผู้อำนวยการใหญ่ สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศทราบในทันทีที่สามารถทำได้ การประกาศนั้นต้องระบุด้วยว่า

(ก) ดินแดนซึ่งรัฐสมาชิกจะนำบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ไปใช้บังคับ โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขใด ๆ

(ข) ดินแดนซึ่งรัฐสมาชิกจะนำบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ไปใช้บังคับ โดยมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขพร้อมทั้งรายละเอียด ของการเปลี่ยนแปลงแก้ไขดังกล่าว

(ค) ดินแดนซึ่งไม่อาจนำอนุสัญญานี้ไปใช้บังคับได้ และสาเหตุซึ่งไม่สามารถใช้บังคับได้

(ง) ดินแดนซึ่งรัฐสมาชิกยังตั้งข้อสงวนที่จะตัดสินใจ

2. สถานประกอบกิจการตามข้อ (ก) และ (ข) ของวรรคหนึ่ง ของมาตรานี้ ให้ถือว่าเป็นส่วนสำคัญ ส่วนหนึ่งประกอบการให้ สัตยาบัน และให้มีผลบังคับตามการให้สัตยาบัน

3. รัฐสมาชิกใด ๆ สามารถประกาศบอกเลิกในเวลาใดก็ได้ เกี่ยวกับข้อสงวนตามข้อ (ข) (ค) หรือ (ง) ของวรรคหนึ่ง ของมาตรานี้ ที่ได้ประกาศไว้เป็นครั้งแรกโดยทั้งหมดหรือแต่เพียงบางส่วน

4. ในเวลาใดก็ตาม ซึ่งอนุสัญญากำหนดให้มีการบอกเลิกได้ตามบทบัญญัติมาตรา 16 รัฐสมาชิกนั้น ต้องแจ้งให้ผู้อำนวยการ ทราบถึงการประกาศเปลี่ยนแปลงข้อความใด ๆ ที่ได้ประกาศไว้ก่อน พร้อมทั้งแจ้งให้ทราบถึงสถานการณ์ปัจจุบันของดินแดน เช่นว่านั้นเท่าที่จะสามารถระบุได้

มาตรา 13

1. ในกรณีที่สาระสำคัญของอนุสัญญานับนี้อยู่ภายใต้อำนาจปกครองตนเองของดินแดนใด ๆ ที่มีโซ่มหาสมุทรให้รัฐสมาชิก ซึ่งรับผิดชอบเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างรัฐของดินแดนนั้น โดยความตกลงกับรัฐบาลของดินแดนดังกล่าวแจ้งต่อ ผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศเพื่อทราบถึงการประกาศยอมรับข้อผูกพันของอนุสัญญานับนี้ในนาม ของดินแดนนั้นได้

2. การประกาศยอมรับข้อผูกพันของอนุสัญญานี้ ให้แจ้งต่อผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ

(ก) โดยรัฐสมาชิกขององค์การ สองรัฐหรือมากกว่า ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในการปกครองดินแดนนั้นร่วมกัน

(ข) โดยเจ้าหน้าที่ระหว่างรัฐใด ๆ ซึ่งรับผิดชอบเกี่ยวกับด้านการบริหารของดินแดนนั้นตามความในกฎบัตรสหประชาชาติ หรือ กฎบัตรอื่นใดที่เกี่ยวกับดินแดนเช่นว่านั้น

3. คำประกาศที่แจ้งต่อผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศตามวรรคก่อนของ มาตรานี้ ต้องแจ้งด้วยว่า บทบัญญัติของอนุสัญญานับนี้จะนำไปใช้บังคับในดินแดนที่เกี่ยวข้อง โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขใด ๆ หรือโดยมีการ เปลี่ยนแปลงแก้ไข ทั้งนี้ หากคำประกาศนั้นได้แจ้งว่า บทบัญญัติของอนุสัญญาที่จะนำไปใช้บังคับได้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไข ต้องให้รายละเอียดการเปลี่ยนแปลงแก้ไขดังกล่าวด้วย

4. รัฐสมาชิกหรือบรรดารัฐสมาชิกหรือหน่วยงานระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องสามารถประกาศบอกเลิก ในเวลาใดก็ได้ เกี่ยวกับสิทธิที่ขอยกเว้นให้มีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ที่ได้ประกาศไว้แต่ครั้งก่อน โดยทั้งหมดหรือแต่เพียงบางส่วน

5. เมื่อใดก็ตามที่มีการบอกเลิกอนุสัญญานี้ตามบทบัญญัติของมาตรา 16 ให้รัฐสมาชิกหรือบรรดารัฐสมาชิกหรือหน่วยงาน ระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง แจ้งต่อผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศทราบถึงการประกาศเปลี่ยนแปลงแก้ไข ข้อความใด ๆ ที่ได้ทำไว้ในคำประกาศครั้งก่อน และแจ้งให้ทราบถึงสถานการณ์ปัจจุบันเกี่ยวกับการใช้บังคับอนุสัญญานี้ด้วย

ส่วนที่ 4

บทบัญญัติท้ายบท

มาตรา 14

การให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้อย่างเป็นทางการ จะต้องแจ้งให้ผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศทราบ เพื่อการจดทะเบียน

มาตรา 15

1. อนุสัญญาฉบับนี้จะผูกพันเฉพาะรัฐสมาชิกขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ซึ่งได้จดทะเบียนการให้สัตยาบันของตน ไว้กับผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศแล้ว
2. อนุสัญญาฉบับนี้จะมีผลบังคับใช้เมื่อพ้นสิบสองเดือนนับแต่วันที่การให้สัตยาบันของสมาชิกจำนวน 2 รัฐ ได้รับการ จดทะเบียนไว้กับผู้อำนวยการใหญ่แล้ว
3. หลังจากนั้น อนุสัญญาฉบับนี้จะมีผลบังคับใช้สำหรับรัฐสมาชิกใดๆ เมื่อพ้นสิบสองเดือนนับแต่วันที่การให้สัตยาบัน ของตนได้รับการจดทะเบียนแล้ว

มาตรา 16

1. รัฐสมาชิกซึ่งได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้แล้ว อาจบอกเลิกการให้สัตยาบันได้เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาสิบปีนับแต่วันที่ซึ่ง อนุสัญญาฉบับนี้มีผลบังคับใช้เป็นครั้งแรก โดยการแจ้งต่อผู้อำนวยการใหญ่ สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศเพื่อการจดทะเบียน การบอกเลิกการให้สัตยาบันดังกล่าวจะไม่มีผลจนกว่าจะพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับจดทะเบียน
2. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐซึ่งได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้ และซึ่งไม่ได้ใช้สิทธิในการบอกเลิกตามที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ภายใน ปีถัดไป เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาสิบปีตามความในวรรคก่อนให้ผูกพันต่อไปอีกเป็นระยะเวลาสิบปี และหลังจากนั้น อาจบอกเลิก อนุสัญญาฉบับนี้ได้เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาทุกรอบสิบปีตามเงื่อนไขในมาตรานี้

มาตรา 17

1. ผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศต้องแจ้งให้ทุกรัฐสมาชิกขององค์การแรงงานระหว่างประเทศทราบเกี่ยวกับ การจดทะเบียน และการบอกเลิกการให้สัตยาบันทั้งหลายที่รัฐสมาชิกขององค์การได้แจ้งต่อผู้อำนวยการใหญ่
2. ในการแจ้งให้รัฐสมาชิกขององค์การทราบเกี่ยวกับการจดทะเบียนการให้สัตยาบันครั้งที่สองซึ่งได้แจ้งต่อผู้อำนวยการใหญ่ แล้วนั้น ผู้อำนวยการใหญ่ต้องแจ้งให้รัฐสมาชิกขององค์การได้ทราบถึงวันที่อนุสัญญาฉบับนี้จะมีผลบังคับใช้ด้วย มาตรา 18

ผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศต้องแจ้งให้เลขาธิการสหประชาชาติทราบเกี่ยวกับการจดทะเบียนตาม มาตรา 102 ของกฎบัตรสหประชาชาติ โดยให้รายละเอียดทั้งหมดของการให้สัตยาบันและการบอกเลิกที่ผู้อำนวยการใหญ่ ได้รับการจดทะเบียนตามบทบัญญัติในมาตราต่าง ๆ ก่อนหน้านี้

มาตรา 19

เมื่อใดก็ตาม หากพิจารณาเห็นว่ามีความจำเป็น ให้คณะประศาสน์การของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศเสนอรายงาน เกี่ยวกับผลบังคับใช้ของอนุสัญญาฉบับนี้ต่อที่ประชุมใหญ่ และให้พิจารณาความเหมาะสมของการบรรจุเรื่องการแก้ไข อนุสัญญาฉบับนี้โดยทั้งหมดหรือแต่เพียงบางส่วนเข้าไปในระเบียบวาระของการประชุมใหญ่

มาตรา 20

1. ถ้าที่ประชุมใหญ่รับรองอนุสัญญาฉบับใหม่ที่แก้ไขอนุสัญญาฉบับนี้โดยทั้งหมดหรือแต่เพียงบางส่วน และถ้าอนุสัญญา ฉบับใหม่ไม่ได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ให้ (ก) การให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับที่แก้ไขใหม่ของรัฐสมาชิกให้มีผลเป็นการบอกเลิกการให้ สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้โดยปริยายในทันทีที่อนุสัญญาฉบับที่แก้ไขใหม่มีผลบังคับใช้ โดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติของ มาตรา 16 ข้างต้น (ข) นับแต่วันที่อนุสัญญาฉบับที่แก้ไขใหม่มีผลบังคับใช้ให้ยุติการเปิดรับการให้ สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้ของสมาชิก

2. ไม่ว่ากรณีใดๆ ให้อนุสัญญาฉบับนี้ยังคงมีผลบังคับใช้ต่อไปในรูปแบบและบริบทเดิมสำหรับ บรรดารัฐสมาชิกทั้งหลายซึ่ง ได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้แล้ว แต่ยังไม่ได้อำนาจให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับที่แก้ไขใหม่

มาตรา 21 ดัชนีของอนุสัญญาฉบับนี้ทั้งที่เป็นภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศสมีผลบังคับเท่าเทียมกัน

(วันที่อนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับ : 4 กรกฎาคม ค.ศ. 1950)

2. อนุสัญญาฉบับที่ 98

ว่าด้วยสิทธิในการรวมตัวและการร่วมเจรจาต่อรอง ค.ศ. 1949 (พ.ศ. 2492)

การประชุมใหญ่องค์การแรงงานระหว่างประเทศได้จัดขึ้น ณ นครเจนีวา โดยคณะประศาสน์การของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ และได้ประชุมกันเป็นสมัยที่ 32 เมื่อวันที่ 8 มิถุนายน ค.ศ. 1949 ได้มีมติรับรองข้อเสนอบางประการเกี่ยวกับการ ปฏิบัติตามหลักการแห่งสิทธิในการรวมตัวและการร่วมเจรจาต่อรอง ซึ่งเป็นหัวข้อที่ 4 ของระเบียบวาระการประชุม ของ สมัยประชุมนี้ได้กำหนดให้ ข้อเสนอเหล่านี้อยู่ในรูปของอนุสัญญาระหว่างประเทศ จึงรับรองอนุสัญญา ซึ่งต่อไปนี้ให้เรียกว่า อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิในการรวมตัวและการร่วมเจรจาต่อรอง ค.ศ. 1949 เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม ค.ศ. 1949

มาตรา 1

1. คนงานต้องได้รับการคุ้มครองอย่างเพียงพอจากการกระทำใด ๆ อันเป็นการเลือกปฏิบัติในการจ้างงานเพื่อเป็นการต่อต้านสหภาพแรงงาน
2. การคุ้มครองเช่นว่านั้นต้องใช้บังคับโดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อการกระทำที่
 - ก. ทำให้การจ้างงานของคนงานอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่ว่า คนงานต้องไม่เข้าร่วมสหภาพแรงงานหรือต้องสละ การเป็น สมาชิกของสหภาพแรงงาน
 - ข. เป็นเหตุไล่ออกจากงาน หรือมีอคติต่อคนงานโดยอ้างเหตุผลถึงการเป็นสมาชิกของสหภาพแรงงาน หรือเพราะการเข้าร่วมในกิจกรรมของสหภาพแรงงานนอกเวลาทำงาน หรือแม้แต่ภายในเวลาทำงานตามความยินยอมของนายจ้าง

มาตรา 2

1. องค์การของคนงานและของนายจ้างต้องได้รับการคุ้มครองอย่างเพียงพอจากการกระทำใดๆ ที่แทรกแซงซึ่งกันและกัน หรือ โดยตัวแทนหรือสมาชิกของแต่ละฝ่าย ในการก่อตั้งองค์การ ในการปฏิบัติหน้าที่หรือในการบริหาร
2. การกระทำโดยเฉพาะที่มุ่งส่งเสริมการก่อตั้งองค์การของคนงานภายใต้การควบคุมของนายจ้างหรือองค์การของ นายจ้าง หรือสนับสนุนองค์การของคนงานโดยทางการเงิน หรือโดยวิธีอื่น ด้วยวัตถุประสงค์ที่ต้องการให้องค์การของ คนงานนั้น อยู่ภายใต้การควบคุมของนายจ้าง หรือองค์การของนายจ้าง ให้ถือว่าเป็นการกระทำเพื่อแทรกแซงตามความ หมายของมาตรานี้

มาตรา 3

กลไกต้องสร้างให้เหมาะสมกับเงื่อนไขแห่งชาติตามความจำเป็น เพื่อวัตถุประสงค์ของการให้หลักประกันในการเคารพต่อสิทธิ ในการรวมตัวตามที่กำหนดไว้ในมาตราก่อนหน้า

มาตรา 4

มาตรการต่าง ๆ ที่ดำเนินการต้องเหมาะสมกับเงื่อนไขแห่งชาติตามความจำเป็น เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการพัฒนา และการใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ โดยกลไกการเจรจาโดยสมัครใจ ระหว่างนายจ้างหรือองค์กรของนายจ้าง และองค์กร ของคนทำงาน เพื่อให้ได้ข้อกำหนดของข้อตกลงและเงื่อนไขการทำงานด้วยข้อตกลงร่วมเกี่ยวกับสภาพการจ้าง

มาตรา 5

1. ขอบเขตซึ่งเป็นหลักประกันตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาฉบับนี้นั้น ในการใช้บังคับกับกองกำลังทหารและตำรวจต้องกำหนด ไว้ในกฎหมายหรือกฎข้อบังคับแห่งชาติ
2. เพื่อให้เป็นไปตามหลักการที่กำหนดไว้ในวรรค 8 ของมาตรา 19 แห่งธรรมนูญองค์การแรงงานระหว่างประเทศ การให้ สัตยาบันต่ออนุสัญญาฉบับนี้โดยรัฐสมาชิก ไม่ถือว่ามีผลกระทบต่อกฎหมาย คำพิพากษา ประเพณีนิยมหรือข้อตกลงที่มีอยู่ ด้วยเหตุที่สมาชิกในกองกำลังทหารหรือตำรวจได้สิทธิใด ๆ ตามหลักประกันภายใต้อนุสัญญาฉบับนี้

มาตรา 6

อนุสัญญาฉบับนี้ไม่ใช่บังคับกับข้าราชการซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการบริหารของรัฐ และต้องไม่ใช่วิธีการใด ๆ ในทางที่เป็นอคติ ต่อสิทธิ หรือสถานะของข้าราชการเหล่านี้

มาตรา 7

การให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้อย่างเป็นทางการ ต้องแจ้งให้ผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศทราบเพื่อ การจดทะเบียน

มาตรา 8

1. อนุสัญญาฉบับนี้จะผูกพันเฉพาะรัฐสมาชิกขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ซึ่งได้จดทะเบียนการให้สัตยาบันของตน ไว้กับผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศแล้ว
2. อนุสัญญาฉบับนี้จะมีผลบังคับใช้เมื่อพ้นสิบสองเดือนนับแต่วันที่การให้สัตยาบันของสมาชิกจำนวน 2 รัฐ ได้รับการ จดทะเบียนไว้กับผู้อำนวยการใหญ่แล้ว 3. หลังจากนั้น อนุสัญญาฉบับนี้ให้ มีผลบังคับใช้สำหรับรัฐสมาชิกใด ๆ เมื่อพ้นสิบสองเดือนนับแต่วันที่การให้สัตยาบันของ ตนได้รับการจดทะเบียนแล้ว

มาตรา 9

1. การส่งประกาศเพื่อแจ้งให้ผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศทราบตามมาตรา 35 วรรค 2 ของธรรมนูญ องค์การแรงงานระหว่างประเทศ ต้องระบุด้วยว่า
 - (ก) ดินแดนซึ่งรัฐสมาชิกจะนำบทบัญญัติของอนุสัญญาฉบับนี้ไปใช้บังคับ โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขใด ๆ

- (ข) ดินแดนซึ่งรัฐสมาชิกจะนำบทบัญญัติของอนุสัญญาฉบับนี้ไปใช้บังคับ โดยมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขพร้อมทั้งรายละเอียด ของการเปลี่ยนแปลงแก้ไขดังกล่าว
- (ค) ดินแดนซึ่งไม่อาจนำอนุสัญญาฉบับนี้ไปใช้บังคับได้ และสาเหตุซึ่งไม่สามารถใช้บังคับได้
- (ง) ดินแดนซึ่งรัฐสมาชิกยังตั้งข้อสงวนที่จะคัดค้านใจ
2. สถานประกอบกิจการตามข้อ (ก) และ (ข) ของวรรคหนึ่ง ของมาตรานี้ ให้ถือว่าเป็นส่วนสำคัญ ส่วนหนึ่งประกอบการให้ สัตยาบัน และให้มีผลบังคับตามการให้สัตยาบัน
3. รัฐสมาชิกใด ๆ สามารถประกาศบอกเลิกในเวลาใดก็ได้เกี่ยวกับข้อสงวนตามข้อ (ข) (ค) หรือ (ง) ของวรรคหนึ่ง ของมาตรา นี้ ที่ได้ประกาศไว้เป็นครั้งแรกโดยทั้งหมดหรือแต่เพียงบางส่วน
4. เมื่อใดก็ตามที่มีการบอกเลิกอนุสัญญานี้ตามบทบัญญัติของมาตรา 16 ให้รัฐสมาชิก แจ้งต่อผู้อำนวยการใหญ่สำนักงาน แรงงานระหว่างประเทศทราบถึงการประกาศเปลี่ยนแปลงแก้ไข ข้อความใด ๆ ที่ได้ทำไว้ในคำประกาศครั้งก่อน และแจ้งให้ ทราบถึงสถานการณ์ปัจจุบันเกี่ยวกับการใช้บังคับอนุสัญญานี้ด้วย

มาตรา 10

1. การส่งประกาศเพื่อแจ้งให้ผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศทราบตามมาตรา 35 วรรค 4 หรือ 5 แห่ง ขธรรมนูญขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ต้องระบุว่า บทบัญญัติของอนุสัญญาฉบับนี้จะใช้บังคับในดินแดน ที่เกี่ยวข้อง โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขใด ๆ หรือโดยมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไข ทั้งนี้ หากคำประกาศนั้นได้ระบุว่า บทบัญญัติของ อนุสัญญาฉบับนี้จะใช้บังคับโดยมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไข ก็ต้องให้รายละเอียดการเปลี่ยนแปลงแก้ไขดังกล่าวด้วย
2. รัฐสมาชิกหรือบรรดารัฐสมาชิกหรือหน่วยงานระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง สามารถประกาศเพิกถอนสิทธิการแก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งระบุไว้ในประกาศที่มีมาก่อน โดยทั้งหมดหรือแต่เพียงบางส่วนก็ได้
3. เมื่อใดก็ตามที่มีการบอกเลิกอนุสัญญานี้ตามบทบัญญัติของมาตรา 11 ให้รัฐสมาชิก หรือบรรดารัฐสมาชิกหรือหน่วยงาน ระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง แจ้งต่อผู้อำนวยการใหญ่สำนักงาน แรงงานระหว่างประเทศทราบถึงการประกาศเปลี่ยนแปลงแก้ไข ข้อความใด ๆ ที่ได้ทำไว้ในคำประกาศครั้งก่อน และแจ้งให้ทราบถึงสถานการณ์ปัจจุบันเกี่ยวกับการใช้บังคับอนุสัญญานี้ด้วย

มาตรา 11

1. รัฐสมาชิกซึ่งได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้แล้ว อาจบอกเลิกการให้สัตยาบันได้เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาสิบปีนับแต่วันที่ซึ่ง อนุสัญญาฉบับนี้มีผลบังคับใช้เป็นครั้งแรก โดยการแจ้งต่อผู้อำนวยการใหญ่ สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศเพื่อการจดทะเบียน การบอกเลิกการให้สัตยาบันดังกล่าวจะไม่มีผลจนกว่าจะพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับจดทะเบียน

2. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐซึ่งได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้ และซึ่งไม่ได้ใช้สิทธิในการบอกเลิกตามที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ภายในปีถัดไป เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาสิบปีตามความในวรรคก่อนให้ผูกพันต่อไปอีกเป็นระยะเวลาสิบปี และหลังจากนั้นอาจบอกเลิก อนุสัญญาฉบับนี้ได้เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาทุกรอบสิบปีตามเงื่อนไขในมาตรานี้

มาตรา 12

1. ผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศต้องแจ้งให้ทุกรัฐสมาชิกขององค์การแรงงานระหว่างประเทศทราบเกี่ยวกับการจดทะเบียน และการบอกเลิกการให้สัตยาบันทั้งหลายที่รัฐสมาชิกขององค์การได้แจ้งต่อผู้อำนวยการใหญ่
2. ในการแจ้งให้รัฐสมาชิกขององค์การทราบเกี่ยวกับการจดทะเบียนการให้สัตยาบันครั้งที่สองซึ่งได้แจ้งต่อผู้อำนวยการใหญ่ แล้วนั้น ผู้อำนวยการใหญ่ต้องแจ้งให้รัฐสมาชิกขององค์การได้ทราบถึงวันที่อนุสัญญาฉบับนี้จะมีผลบังคับใช้ด้วย

มาตรา 13

ผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศต้องแจ้งให้เลขาธิการสหประชาชาติทราบเกี่ยวกับการจดทะเบียนตาม มาตรา 102 ของกฎบัตรสหประชาชาติ โดยให้รายละเอียดทั้งหมดของการให้สัตยาบันและการบอกเลิกที่ผู้อำนวยการใหญ่ ได้รับการจดทะเบียนตามบทบัญญัติในมาตราต่าง ๆ ก่อนหน้านี้

มาตรา 14

เมื่อใดก็ตาม หากพิจารณาเห็นว่ามีความจำเป็น ให้คณะประศาสน์การของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศเสนอรายงาน เกี่ยวกับผลบังคับใช้ของอนุสัญญาฉบับนี้ต่อที่ประชุมใหญ่ และให้พิจารณาความเหมาะสมของการบรรจุเรื่องการแก้ไข อนุสัญญาฉบับนี้โดยทั้งหมดหรือแต่เพียงบางส่วนเข้าไปในระเบียบวาระของการประชุมใหญ่

มาตรา 15

1. ถ้าที่ประชุมใหญ่รับรองอนุสัญญาฉบับใหม่ที่แก้ไขอนุสัญญาฉบับนี้โดยทั้งหมดหรือแต่เพียงบางส่วน และถ้าอนุสัญญา ฉบับใหม่ไม่ได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ให้
 - (ก) การให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับที่แก้ไขใหม่ของรัฐสมาชิกให้มีผลเป็นการบอกเลิกการให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้โดย ปรีชาในทันทีที่อนุสัญญาฉบับที่แก้ไขใหม่มีผลบังคับใช้ โดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติของมาตรา 11 ข้างต้น
 - (ข) นับแต่วันที่อนุสัญญาฉบับที่แก้ไขใหม่มีผลบังคับใช้ ให้ยุติการเปิดรับการให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้ของสมาชิก

2. ไม่ว่ากรณีใด ๆ ให้อนุสัญญาฉบับนี้ยังคงมีผลบังคับใช้ต่อไปในรูปแบบและบริบทเดิมสำหรับบรรดาระัฐสมาชิกทั้งหลายซึ่ง ได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้แล้ว แต่ยังไม่ได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับที่แก้ไขใหม่

มาตรา 16

ตัวบทอนุสัญญาฉบับนี้ทั้งที่เป็นภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศสมีผลบังคับเท่าเทียมกัน

(วันที่อนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับ : 18 กรกฎาคม ค.ศ. 1951)